

Scott Ritter, Consortium News: Noční můra v podobě dodávek zbraní NATO na Ukrajinu

- CZ24 News | 28. ledna 2023

USA/EU/UKRAJINA: Nedávné schválení další vojenské pomoci Kyjevu ze strany Západu představuje riziko jaderné noční můry, nenaplnuje ukrajinská očekávání a odporuje historii druhé světové války, která je zakotvena v prominentním sovětském válečném památníku v Berlíně. V úterý Bílý dům [rozhodl](#), že na Ukrajinu pošle asi 30 tanků M1 Abrams, což bylo považováno za politické krytí Německa, které se [rozhodlo](#) poslat Kyjevu 14 tanků Leopard 2.

Autor: Scott Ritter, 24. 01. 2023

Brzy ráno 2. května 1945 přijal generál **Vasilij Čujkov**, velitel sovětské 8. gardové armády, kapitulaci německé posádky v Berlíně.

Dva dny předtím vojáci 150. střelecké divize, součásti sovětské 5. úderní armády, vztyčili nad Říšským sněmem vítězný prapor Rudé armády. Hodinu po vztyčení praporu spáchal Adolf Hitler a jeho milenkyně Eva Braunová sebevraždu ve své pracovně uvnitř Führerbunkru.

Čujkov, hrdina od Stalingradu, jehož zničená 62. armáda byla přejmenována na 8. gardovou armádu na počest jejího vítězství při udržení tohoto města tváří v tvář mohutnému německému náporu, vedl své jednotky do srdce nacistického hlavního města a bojoval s houževnatým nacistickým odporem v berlínské čtvrti Tiergarten, kde se nacházelo doupě nacistické bestie. Sovětský generál byl za odvahu a obětavost svých vojáků odměněn tím, že mohl přijmout německou kapitulaci.

 „Vztyčení vlajky nad Říšským sněmem“ foto: Jevgenij Chaldej. (Ruské ministerstvo obrany)

Na počest tohoto úspěchu a obětí, které s sebou přinesl, byl v listopadu 1945 podél Tiergarten slavnostně odhalen [památník sovětské armády](#). Památník, postavený z červeného mramoru a žuly odtěžené z trosk Nového říšského kancléřství (Neue Reichskanzlei) Adolfa Hitlera, tvořila konkávní kolonáda o šesti spojených osách lemovaná dělostřelectvem Rudé armády a dvojicí tanků T-34, přičemž ze středového pylonu hlídala obří bronzová socha vítězného rudoarmějce.

Od roku 1945 až do roku 1993, kdy se ruská armáda z Berlína stáhla, stála u památníku sovětská stráž. Od té doby je památník udržován v souladu s podmínkami Smlouvy o znovusjednocení Německa z roku 1990, která po pádu Berlínské zdi sjednotila západní a východní Německo.

Do žuly pomníku je cyrilicí vytesán nápis: „**Věčná sláva hrdinům, kteří padli v boji s německými fašistickými okupanty za svobodu a nezávislost Sovětského svazu.**“

Obratem událostí, při němž se Vasilij Čujkov a sovětské hrdinové, jimž byl válečný památník v Tiergartenu věnován, musí obracet v hrobě, se síly fašismu opět vztyčily, tentokrát v podobě ukrajinské vlády motivované neonacistickou ultranacionalistickou ideologií Stepana Bandery a jemu podobných.

 Sovětský vojenský velitel Vasilij Čujkov (druhý zleva) na velitelském stanovišti 62. armády ve Stalingradu v prosinci 1942. (Mil.ru, CC BY 4.0, Wikimedia Commons)

Bandera a jeho vražedné hnutí byli v desetiletí po skončení druhé světové války fyzicky poraženi

sovětskými vojsky. Jeho ideologie však přežila v západoukrajinské diaspoře vytvořené z přeživších členů tohoto hnutí, kteří našli bezpečné útočiště v západním Německu (kde se Bandera sám usadil až do jeho zavraždění sovětskou KGB v roce 1959); Kanadě (kde Chrystia Freelandová, vnučka bývalého vydavatele banderovské propagandy, v současnosti zastává funkci místopředsedkyně vlády) a ve Spojených státech (kde stoupenci Stepana Bandery vybudovali u města Ellenville ve státě New York „park hrdinů“, jehož součástí je i busta Bandery a dalších neonacistických ukrajinských ultranacionalistů.)

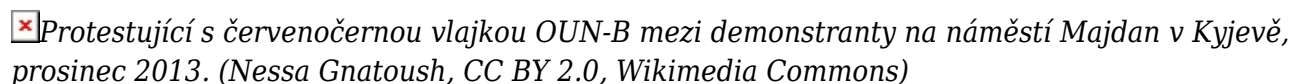
Ideologie přežívala i ve stínu západoukrajinských okresů, které byly po rozdělení Polska v roce 1939 a později po opětovném obsazení těchto území sovětskými vojsky v roce 1945 pohlceny Sovětským svazem.

Politické podzemí financované CIA

Zde byly počínaje rokem 1956 (po politice destalinizace, kterou zavedl sovětský premiér Nikita Chruščov po svém „[tajném projevu](#)“ ke členům komunistické strany) propuštěny z gulagu tisíce členů Ukrajinské povstalecké armády (UPA)/Organizace ukrajinských nacionalistů-Banderovců (OUN-B), kteří byli sovětskými úřady zatčeni a odsouzeni, a vrátili se do svých domovů, údajně proto, aby se znovu začlenili do sovětské společnosti. K této reintegraci však nikdy nedošlo.

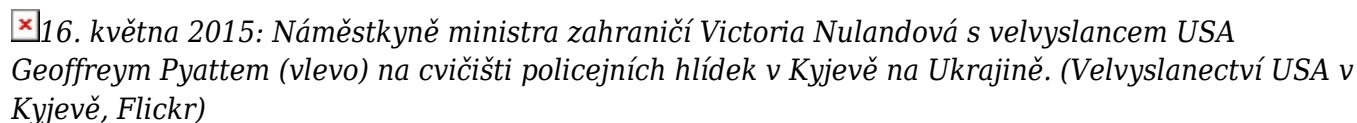
Místo toho ukrajinští fašisté, financovaní CIA, působili jako politické podzemí, [prováděli sabotážní akce](#) a podněcovali protisovětskou/protiruskou ideologii mezi obyvatelstvem, kde se silně prosazovaly zásady ukrajinské nacionalistické ideologie.

Po rozpadu Sovětského svazu na konci roku 1991 vystoupili tito ukrajinští nacionalisté ze stínu a začali se organizovat do politických stran podporovaných gangy násilnických extremistů, kteří prostřednictvím fyzického zastrašování šířili kult osobnosti postavený kolem osoby Stepana Bandery.

 Protestující s červenočernou vlajkou OUN-B mezi demonstranty na náměstí Majdan v Kyjevě, prosinec 2013. (Nessa Gnatoush, CC BY 2.0, Wikimedia Commons)

Vznikly politické strany jako Svoboda („Svoboda“) a Pravý sektor. Přestože tyto skupiny neměly podporu většiny ukrajinského obyvatelstva, dokázaly využít své sklony k organizování a násilí k dominantní roli při nepokojích, které vypukly na kyjevském náměstí Majdan počátkem roku 2014 jenž vedly ke svržení demokraticky zvoleného ukrajinského prezidenta Viktora Janukovyče a jeho nahrazení vládou složenou z lidí vybraných Spojenými státy, včetně budoucího premiéra Arsenije Jaceňuka.

V [zachyceném telefonátu](#) mezi náměstkyní ministra zahraničí Victorií Nulandovou a velvyslancem USA na Ukrajině Geoffreyem Pyattem, který se uskutečnil ve dnech před svržením Janukovyče v únoru 2014, Nulandová označila Jaceňuka za budoucího vůdce Ukrajiny a v této souvislosti aktivně vybízela Jaceňuka ke koordinaci s Olehem Tjahnybokem, šéfem Svobody, kterého otevřeně podporovali ozbrojení radikálové z Pravého sektoru.

 16. května 2015: Náměstkyně ministra zahraničí Victoria Nulandová s velvyslancem USA Geoffreyem Pyattem (vlevo) na cvičišti policejních hlídek v Kyjevě na Ukrajině. (Velvyslanectví USA v Kyjevě, Flickr)

Jako příklad lze uvést Dmytra Jaroše, bývalého šéfa Pravého sektoru, který se stal poradcem vrchního velitele ukrajinských ozbrojených sil generála Valerije Zálužného. V této funkci Jaroš dohlížel na začlenění četných dobrovolnických jednotek Pravého sektoru do pravidelných ozbrojených sil Ukrajiny.

Jednou z jednotek vytvořených v důsledku této reorganizace je [67. samostatná mechanizovaná brigáda](#), která od listopadu 2022 prochází výcvikem ve Velké Británii.

Skutečnost, že se členové NATO, jako je Spojené království a NSR, aktivně podílejí na výcviku ukrajinských sil, je dobře známá. V červenci 2022 britské ministerstvo obrany oznámilo, že každé čtyři měsíce [zahájí výcvik přibližně 10 000 ukrajinských vojáků](#).

To, že hrají aktivní roli při poskytování bojového výcviku horlivým neonacistickým vojenským formacím, západní média zřejmě opomíjejí.

Kontaktní skupina pro obranu Ukrajiny

Celá záležitost je však mnohem složitější – a kontroverznější – než pouhé poskytování základního vojenského výcviku několika tisícům stoupenců nenávisné ideologie Stepana Bandery.

Ukrajinská 67. samostatná mechanizovaná brigáda bude pravděpodobně jednou ze [tří ukrajinských formací velikosti brigády](#), které budou vycvičeny a vybaveny s využitím miliardové vojenské pomoci nedávno schválené během [osmého zasedání Kontaktní skupiny pro obranu Ukrajiny](#).

Kontaktní skupina byla poprvé svolána na rozlehlou základnu amerického letectva v německém Ramsteinu v dubnu 2022 a slouží jako hlavní koordinační centrum mezi ozbrojenými silami Ukrajiny a NATO, pokud jde o poskytování výcviku a materiální podpory ukrajinské armádě.

 Ukrajinský prezident Volodymyr Zelenskyj hovoří prostřednictvím videa na osmém zasedání Kontaktní skupiny pro obranu Ukrajiny na letecké základně Ramstein v Německu 20. ledna. (Ministerstvo obrany, Jack Sanders)

Poslední svolání kontaktní skupiny v Ramsteinu proběhlo ve [stínu rozhovoru](#), který v prosinci 2022 poskytl velitel ukrajinských ozbrojených sil generál Valerij Zalužnyj časopisu The Economist. Podle Zalužného je hlavním problémem, kterému Ukrajina čelí, potřeba „udržet tuto linii [tj. obranné pásmo Soledar-Bachmut] a neztratit další území“.

Od tohoto rozhovoru Soledar padl do rukou Rusů a Bachmutu hrozí obklíčení. Ruské síly jsou v ofenzivě severně i jižně od fronty u Bachmutu a v některých případech postupují až sedm kilometrů denně.

Zalužnyj také uvedl, že druhou prioritou pro Ukrajinu je:

připravit se na válku, která může nastat v únoru 2023. Být schopen vést válku s čerstvými silami a rezervami. Naše vojska jsou nyní všechna vázána v bojích, krvácejí. Krvácejí a drží je pohromadě pouze odvaha, hrdinství a schopnost jejich velitelů udržet situaci pod kontrolou.

Ukrajinský velitel poznamenal, že v únorové „válce“ by Ukrajina měla obnovit útok:

Provedli jsme všechny výpočty – kolik tanků, dělostřelectva potřebujeme a tak dále a tak dále. Na to se teď musí všichni soustředit. Ať mi vojáci v zákopech prominou, důležitější je soustředit se teď na hromadění zdrojů pro zdoluhavější a těžší boje, které mohou začít příští rok.

Cílem ofenzivy, podle Zalužného, je zatlačit Rusko zpět k hranicím, které existovaly do 23. února 2022, kdy začala ruská invaze. Naznačil také, že cílem je osvobození Krymu.

Abychom dosáhli hranic Krymu, musíme k dnešnímu dni překonat vzdálenost 84 km do Melitopolu [strategického města na jihu Doněcké republiky]. Mimochodem, to nám stačí, protože Melitopol by nám poskytl plnou palebnou kontrolu pozemního koridoru, protože z Melitopolu už můžeme střílet na Krymský průliv.

 Generál Valerij Zalužnyj (vpravo) s generálplukovníkem Oleksandrem Syrským během bitvy o Kyjev, březen 2022. (Vrchní velitel Ukrajiny, CC BY 4.0, Wikimedia Commons)

Ze Zalužného vyzařovalo sebevědomí. „Vím, že tohoto nepřítele dokážu porazit,“ řekl. „Ale potřebuji k tomu zdroje. Potřebuji 300 tanků, 600-700 IFV [bojových vozidel pěchoty], 500 houfnic. Pak si myslím, že je zcela reálné dostat se na linie 23. února.“

Zalužnyj hovořil o nadcházející schůzce s americkým generálem Markem Milleyem, předsedou sboru náčelníků štábů. „Řeknu mu [Milleymu], kolik to stojí. Pokud to nedostaneme, budeme samozřejmě bojovat až do konce. Ale jak řekla jedna filmová postava: „Za následky neručím,“. Důsledky není těžké předvídat. To je to, co musíme udělat.“

Stručně řečeno, Zalužnyj říkal, že může vyhrát válku s Ruskem, pokud dostane požadované množství vojenské techniky. V opačném případě by Ukrajina konflikt pravděpodobně prohrála.

Osmé zasedání

Osmé zasedání kontaktní skupiny v Ramsteinu se konalo 20. ledna a Ukrajinci tvrdě naléhali na své západní spojence, aby poskytli materiální podporu, o kterou Zalužnyj žádal.

Zúčastnili se jí ministři obrany z více než 50 zemí, včetně ukrajinského Oleksije Reznikova, který při svém vystoupení na Světovém ekonomickém fóru v Davosu několik dní před zasedáním v Ramsteinu [prohlásil](#): „My [Ukrajina] dnes plníme úkol NATO. Oni neprolévají svou krev. My proléváme svou. Proto se od nich vyžaduje, aby nám dodávali zbraně,“.

 Ukrajinský ministr obrany Oleksij Reznikov (vpravo) s americkým ministrem obrany Lloydem Austinem během jednání kontaktní skupiny pro obranu Ukrajiny na letecké základně Ramstein v Německu 8. září 2022. (Ministerstvo obrany, Chad J. McNeeley)

Kontaktní skupina vzala ukrajinský požadavek na materiální podporu v úvahu a do konce jednání se zavázala poskytnout Ukrajině mnohamiliardový podpůrný balíček, zahrnující zbraně protivzdušné obrany, dělostřeleckou munici, podpůrná vozidla a (což je možná nejdůležitější) přibližně 240 z 500 požadovaných bojových vozidel pěchoty, rozdělených zhruba na jeden prapor (59 vozidel) amerických a M-2 Bradley, dva prapory (90 vozidel) M-1126, jeden prapor (40 vozidel) německých Marderů a jeden prapor (přibližně 50 vozidel) CV90 švédské výroby.

Kontaktní skupina rovněž přislíbila dodání čtyř samohybných dělostřeleckých praporů, které se skládají z 19 děl Archer švédské výroby, 18 děl AS-90 britské výroby, 18 děl M-109 Paladin americké výroby a tuctu děl CEASAR francouzské výroby. Po připočtení 24 tažených děl FH-70 činí celkový počet dělostřeleckých kusů zasílaných na Ukrajinu necelých 100 kusů, což je daleko méně než 500 kusů, které požadoval Zalužnyj.

Na seznamu kontaktní skupiny chybí cokoli, co by se alespoň vzdáleně podobalo 300 tankům, které

Zalužnyj požadoval; nejlepší, co evropští spojenci Ukrajiny dokázali sehnat [až do úterý], byl příslib Velké Británie, že dodá hlavní bojové tanky Challenger 2 v hodnotě jedné roty (14).

✖ *Ukrajinská zákopová linie v bitvě u Bachmutu, listopad 2022. (Mil.gov.ua, CC BY 4.0, Wikimedia Commons)*

Zalužnyj v rozhovoru pro The Economist naznačil, že plánovanou ofenzivu nemůže uskutečnit s ničím menším než s třemi obrněnými a třemi mechanizovanými brigádními ekvivalenty, které požadoval.

Kolektivní Západ odpověděl sotva dvěma brigádami techniky.

Když se tyto dvě brigády přidaly ke třetí mechanizované brigádě, která byla již dříve zformována a procházela výcvikem v Polsku, získal ukrajinský generál polovinu toho, co podle svých slov potřeboval k zahájení úspěšné ofenzivy proti Rusku.

Pro amerického generála Milleyho nebyl problémem nedostatek vybavení, problémem byl výcvik. Před příjezdem do Ramsteinu si Milley [prohlédl rozlehlý výcvikový prostor Grafenwoehr v Německu](#). Tam americká armáda právě cvičí přibližně šest set ukrajinských vojáků, aby se dokázali efektivně pohybovat a koordinovat své jednotky o velikosti roty a praporu v boji za použití kombinovaného dělostřelectva, obrněných a pozemních sil.

✖ *Generál Mark A. Milley, předseda sboru náčelníků štábů, na pódiu během tiskového brífinku po zasedání kontaktní skupiny pro obranu Ukrajiny na letecké základně Ramstein v Německu 20. ledna. Vlevo americký ministr obrany Lloyd J. Austin. (Ministerstvo obrany, Jack Sanders)*

Generál Milley v rozhovoru s novináři uvedl, že takový výcvik má zásadní význam pro pomoc Ukrajině při znovuzískání území, které loni ztratila ve prospěch Ruska. Cílem tohoto výcviku, řekl Milley, je, aby byly na Ukrajinu dodány přicházející zbraně a vybavení, takže nově vycvičené síly je budou moci použít „někdy předtím, než se objeví jarní deště“. To by bylo ideální.“

Co Západ dává

Operační výcvik, bez ohledu na to, jak kvalifikovaně je prováděn a osvojován, nedává přesný obraz o skutečném bojovém potenciálu, který Západ předává Ukrajině. Skutečnost je taková, že většina tohoto vybavení nevydrží v bojových podmínkách ani měsíc; i kdyby je Rusové nezničili, budou mít problémy s údržbou.

Vezměme si například 59 vozidel M-2 Bradley, která dodávají Spojené státy. Podle neoficiálních informací [získaných na Redditu](#) je Bradley, cituji: „příšera na údržbu“.

„Nemohu ani začít vyprávět o tom, jak je údržba Bradleyů příšerná,“ prohlásil autor článku, který se sám označil za veterána americké armády a sloužil v jednotce Bradleyů v Iráku.

Dvě zkušené posádky MOHOU vyměnit pásy jednoho Bradleyho za tři nebo čtyři hodiny, pokud se nic nepokazí (vždycky se něco pokazí). Pak tu máte ramena pro nastavení pásů, ramena tlumičů, pojezdová kola, samotné řetězové kolo, to vše je třeba udržovat a podle potřeby vyměňovat. A to jsem ještě nezačal mluvit o motoru/převodovce. Když na něm děláte servis, není to tak, že byste jen zvedli víko motorové kabiny. Musíte sundat pancíř z Bradleyho, aby vozidlo M88 Wrecker mohlo pomocí svého jeřábu motor/převodovku z korby vyzdvihnout.

Stryker na tom není o nic lépe. Podle nedávného článku v časopise [Responsible Statecraft](#) američtí vojáci, kteří toto vozidlo používali v Iráku i Afghánistánu, označili Stryker za „velmi dobré bojové vozidlo, pokud se pohybovalo po silnicích, nepršelo – a nemuselo se bojovat,,.

 Vozidlo pěchoty Stryker, M1126. (U.S. Army, Public domain, Wikimedia Commons)

Stryker je také systém náročný na řádnou údržbu. Jedním z kritických prvků vozidla Stryker je „[systém řízení výšky](#)“ neboli HMS. Stručně řečeno, je to to, co zabraňuje tomu, aby korba dosedla na pneumatiky. Nebude-li systém HMS neustále udržován a sledován, bude se korba třít o pneumatiky, což způsobí selhání pneumatik a sníží provozuschopnost vozidla.

Systém [HMS je složitý](#) a selhání údržby nebo provozu jedné součásti vede k selhání celého systému. Pravděpodobnost, že budoucí ukrajinští operátoři vozidla Stryker budou v bojových podmínkách správně udržovat HMS, je téměř nulová, navíc budou postrádat výcvik i potřebnou „logistickou podporu“ (například náhradní díly).

Zdá se, že německé IFV Marder představuje pro Ukrajince podobný problém s údržbou: podle článku v [The National Interest](#) z roku 2021 „bylo vozidlo od počátku považováno za nespolehlivé: Pásky se rychle opotřebovávaly, převodovky často selhávaly a vojáci nemohli snadno vyjmout motor vozidla za účelem údržby v terénu.“

Německo se sice chystá investovat značné finanční prostředky do modernizace Marderu, ale zatím se tak nestalo. Ukrajina zdělila starý zbraňový systém, který s sebou přináší značné problémy s údržbou, na jejíž řádné zvládnutí není Ukrajina připravena.

Švédské CV 90 se v omezené míře zúčastnilo bojů v Afghánistánu, kde bylo nasazeno v norské armádě. I když není k dispozici dostatek veřejně dostupných údajů o udržitelnosti tohoto systému, stačí si uvědomit, že i kdyby se SV 90 ukázal jako snadno udržitelný, představuje zcela jiný problém údržby než Bradley, Stryker nebo Marder.

Stručně řečeno, aby Ukrajina mohla řádně provozovat pět ekvivalentů bojových vozidel pěchoty, které jí dodávají její partneři z NATO, bude muset vycvičit své údržbářské jednotky na čtyři zcela odlišné systémy, z nichž každý má svůj vlastní jedinečný soubor problémů a samostatné požadavky na logistickou podporu/záložní díly.

Je to doslova logistická noční můra, která se nakonec ukáže jako Achillova pata celé tranše těžké techniky z Ramsteinu.

Ale ani zde se nezdá, že by NATO nebo Ukrajina byly schopny vidět les pro stromy. Místo toho, aby obě strany uznaly, že poskytnutý materiál je nedostatečný k tomu, aby Ukrajina mohla vést rozsáhlé útočné operace proti Rusku, začaly se vzájemně harašit otázkou tanků, konkrétně tím, že Německo v Ramsteinu nepřistoupilo na dohodu a nevyklidilo Ukrajině cestu k poskytnutí stovek moderních hlavních bojových tanků Leopard 2. V tomto případě se jedná o to, že Německo se v Ramsteinu postavilo na nohy a neudělalo nic pro to, aby mohlo Ukrajině poskytnout stovky moderních hlavních bojových tanků Leopard. (Poznámka – V úterý Bílý dům rozhodl, že na Ukrajinu pošle asi 30 tanků M1 Abrams, což bylo považováno za politické krytí Německa, které se rozhodlo poslat Kyjevu 14 tanků Leopard 2.)

Německé dějiny a optika

Schůzku v Ramsteinu brzdily [obavy německého parlamentu](#) z optiky spojené s tím, že Německo poskytne tanky, které budou použity v boji proti Rusům na Ukrajině.

Tuto úzkost asi nejlépe vystihl poslanec Petr Bystroň z pravicové strany Alternativa pro Německo. „Německé tanky [bojující] proti Rusku na Ukrajině,“ vyzval Bystroň své kolegy, „vzpomeňte si, že o stejný trik se pokoušeli vaši dědové spolu s [ukrajinskými nacionalisty] Melnikem, Banderou a jejich stoupenci.“

„Výsledkem bylo nesmírné utrpení, miliony obětí na obou stranách a nakonec ruské tanky přijely sem, do Berlína. Dva z těchto tanků zůstávají trvale vystaveny nedaleko a vy to musíte mít na paměti, když kolem nich každé ráno projíždíte,“ řekl Bystroň s odkazem na dva sovětské tanky T-34 u památníku padlých sovětských vojáků v Tiergarten.

 [Sovětský válečný památník v západoberlínské Tiergarten. \(Klearchos Kapoutsis, CC BY 2.0, Wikimedia Commons\)](#)

Otázka tanků Leopard však byla spíše politická než technická – Polsko hrozilo, že bude ignorovat odmítnutí Německa poslat tanky na Ukrajinu, a oznámilo, že je připraveno v blízké budoucnosti [poslat na Ukrajinu 14 vlastních tanků Leopard 2](#). V kombinaci se 14 tanky Challenger 2, které přislíbili Britové, dostávala Ukrajina 28 z 300 tanků, které podle svých slov potřebovala pro případnou budoucí ofenzívu. [Nyní zhruba 58 s americkými Abramsy.]

Nehledě na početní rozdíly a potíže s údržbou se zdá, že politici NATO jsou docela spokojeni s tím, čeho bylo v Ramsteinu dosaženo. Podle britského ministra obrany Bena Wallace v [projevu v parlamentu](#):

Mezinárodní společenství uznává, že vybavit Ukrajinu, aby vytlačila Rusko ze svého území, je stejně důležité jako vybavit ji, aby bránila to, co už má. Dnešní balíček je důležitým posílením schopností Ukrajiny. Znamená to, že mohou přejít od odporu k vyhnání ruských sil z ukrajinského území.

Wallace zřejmě ignoruje, že zmocněním Ukrajiny k vyhnání ruských vojsk z území, která jsou – po anexi čtyř bývalých ukrajinských území (Lugansk, Doněck, Záporoží a Cherson) loni v září – trvale součástí Ruské federace, by NATO potenciálně vytvořilo podmínky, za nichž by Rusko mohlo doktrínálně použít jaderné zbraně. Těmito podmínkami by byla obrana proti kumulaci konvenční vojenské síly schopné ohrozit existenční přežití Ruska.

Rusko to však nepřehlédlo. Po skončení jednání kontaktní skupiny v Ramsteinu mluvčí Kremlu Dmitrij Peskov [novinářům řekl](#): „Potenciálně je to nebezpečné, znamenalo by to přenesení konfliktu na zcela novou úroveň, což samozřejmě z hlediska globální a celoevropské bezpečnosti nevěstí nic dobrého.“

Vysocí ruští představitelé se ihned ozvali na sociálních sítích. Anatolij Antonov, ruský velvyslanec ve Spojených státech, na [svém kanálu Telegram prohlásil](#):

Každému by mělo být jasné – zničíme všechny zbraně dodané Zelenského režimu buď Spojenými státy, nebo NATO. To platí nyní stejně jako za Velké vlastenecké války. Objevení se tanků s nacistickými znaky na území bývalého Sovětského svazu nás jednoznačně nutí usilovat o svržení neonacistického režimu na Ukrajině a vytvoření normálních podmínek, aby sousední národy v regionu mohly žít v míru jako za starých časů.

Dmitrij Medveděv, bývalý ruský prezident a blízký poradce ruského prezidenta Putina, [na Twitteru dodal](#), že ti, kdo prosazují porážku Ruska, riskují rozpoutání globální zkázy. „*Nikdo z nich nechápe, že prohra jaderné mocnosti v konvenční válce může vést k válce jaderné. Jaderné mocnosti ještě nebyly poraženy ve velkých konfliktech, které jsou pro jejich osud rozhodující.*“

Důsledky pro Ukrajinu

Skutečnost je však taková, že důsledky práce Ramsteinské kontaktní skupiny budou mnohem škodlivější pro Ukrajinu než pro Rusko.

Pod tlakem Západu, aby provedl rozsáhlou ofenzívu, jejímž cílem je vyhnat ruské síly z území dobytých v loňském roce, bude generál Zálužný nucen obětovat veškeré rezervy, které by byl schopen shromáždit po Ramsteinu, za účelem zapojení se do neplodných útoků proti ruskému protivníkovi, který je daleko jiný než ten, kterému Ukrajina čelila v září a říjnu loňského roku.

Tehdy obnovená ukrajinská armáda, posílená vybavením, výcvikem a operační podporou NATO za desítky miliard dolarů, dokázala využít přesilu ukrajinských sil a znovu dobýt rozsáhlá území v Charkově a Chersonu.

Dnes je ruská vojenská přítomnost na Ukrajině na hony vzdálená tomu, co bylo na podzim roku 2022. V důsledku Putinova rozhodnutí mobilizovat 300 000 záložníků ze září 2022 Rusko nejen upevnilo frontovou linii na východní Ukrajině a zaujalo obranyschopnější pozici, ale také posílilo své síly o přibližně 80 000 mobilizovaných vojáků, což Rusku umožnilo udržet ofenzivní operace v doněckých oblastech a zároveň upevnit obranu v Chersonu a Lugansku.

Od 24. února do podzimu 2022 se Rusko výrazně odchýlilo od způsobu, jakým doktrinálně vede ozbrojené konflikty. Do budoucna bude Rusko vést válku podle pravidel. Obranné pozice budou položeny tak, aby bylo možné porazit koordinovaný útok NATO, a to jak z hlediska hustoty vojsk podél fronty, ale také do hloubky (což v září 2022 chybělo při ofenzivě v Charkově) a s dostatečnou specializovanou palebnou podporou (což opět v září 2022 chybělo).

Podle vlastního přiznání generála Zalužného nemá Ukrajina pro tento úkol dostatečné síly. I kdyby Ukrajina dokázala soustředit tři brigády v počtu mužů a materiálu, které jsou v přípravě po jednání kontaktní skupiny v Ramsteinu, na jednom místě ve stejnou dobu, zhruba 20 000 vojáků, které to představuje, by nebylo schopno prolomit doktrinálně vytyčené ruské obranné postavení.

Ukrajina a NATO by měly vzít v úvahu lekci z historie, kterou Petr Bystroň přednesl svým kolegům německým poslancům – německým tankům se proti ruským tankům na ukrajinském území historicky nedaří.

A Ben Wallace a Mark Milley by měli věnovat pozornost bojovému uspořádání ruských sil, které stojí proti ukrajinské armádě, zejména v okolí bojišť ve strategickém městě Bachmut a v jeho okolí. Tam jsou ruští vojáci patřící k 8. gardové armádě připraveni pokračovat v tradici hrdinů Vasilije Čujkova ze Stalingradu a Berlína, ničit síly fašismu na bitevním poli.

I když současní vojáci 8. gardové armády možná nebudou v berlínské Tiergarten vystavovat tanky nové generace, buďte si jisti, že dobře vědí, jaký je jejich historický odkaz a co se od nich očekává.

To je více než cokoli jiného skutečným projevem Ramsteinova efektu, příčinného vztahu, který Západ zřejmě není schopen ani ochoten rozpoznat dříve, než bude pozdě pro desítky tisíc ukrajinských vojáků, jejichž životy budou obětovány na oltář národní pýchy a nevědomosti.

AUTOR: Scott Ritter

ZDROJE: [1](#) / [2](#)

Zpracoval: Admin Nekorektní TOP-CZ